

Dili Na Estranghero

***Yabeng Bersikulo: “Busa karon kamo dili na mga langyaw ug mga langyaw, kondili mga katagilungsod sa mga santos, ug sa panimalay sa Diyos.”
Efeso 2:19***

***Pinili nga Kasulatan:
Efeso 2:11-19***

Ang isa sang matahom nga mga resulta nga matigayon sa mga tawo nga kinasingkasing nga nagabaton sang pagtubos nga ginaaman sang dugo sang halad nga gawad ni Jesus amo nga sila, sa paghatag sang ila kaugalingon sa walay untat nga pagkonsagrar, makasulod sa isa ka pinasahi nga katipan nga kaangtanan sa Dios. Kini nga kahikayan nagkahulogan ug bag-ong kahimtang alang niadtong nakasulod niini, usa diin sila wala na nahimulag sa Diyos, kondili giisip nga iyang mga anak. (Roma 8:14-16; 1 Juan 3:1, 2). Nahisanto sa sini, si Pablo nagsiling sa iban nga bahin: “Kon ang bisan sin-o nga tawo kay Cristo, bag-o sia nga tinuga: ang daan nga mga butang nagtaliwan; yari karon, ang tanan nga mga butang nangin bag-o.” - 2 Corinto 5:17

Sa Efeso 2:8-10, ang apostol nag-ingon nga pinaagi lamang sa pagtuo ug sa grasya sa Diyos nga kining bag-ong kahimtang sa pagka-anak makuha. Walay mga buhat nga atong mahimo aron makab-ot kini. Siya nag-ingon, “kita ang iyang binuhatan.” Apan, sa dihang maabot na nato kini nga kahimtang kita adunay katakos, pinaagi kang Kristo Jesus, sa paghatag ug dalawatong mga buhat ngadto sa Diyos. Kini daw usa ka paradox. Sa usa ka bahin wala kitay mahimo nga mga buhat aron makab-ot kining bag-ong relasyon, apan sa dihang nakasulod na kita sa usa ka pakigsaad sa pagkaanak uban sa Dios kita makahimo, sa pagkatinuod kita kinahanglan gayud, makahatag ug dalawaton nga mga buhat ngadto kaniya. Si Apostol Santiago nag-ingon, “Ang pagtuo, kon kini walay mga buhat, patay.” - Santiago 2:17

Ang atong mga buhat isip anak sa Dios, labing importante, mao ang paglambo ug panggawas nga pagpadayag sa kinaiya nga bunga nga gitukod diha kang Kristo nga atong Ulo. (Juan 15:8; Galacia 5:22, 23). Ang madawat nga mga buhat naglakip usab sa sakripisyo ug pag-alagad alang sa Ginoo, sa iyang Kamatuoran, ug sa atong mga isigka-igsuon diha kang Kristo. - Roma 12:1; Efeso 4:14,15; Galacia 5:13

Sa atong leksyon, si Pablo nag-ingon nga ang Hentil nga mga magtutuo kaniadto “mga langyaw gikan sa katilingban sa Israel, ug mga langyaw gikan sa mga pakigsaad sa saad, walay paglaum, ug walay Dios.” (Efeso 2:12). Apan, ang panahon miabot na karon alang sa dugo ni Kristo nga mahimong epektibo sa tanan nga adunay madungog nga igdulungog ug kasingkasing sa pagtuo, Judio man o Hentil. Ang matag usa adunay kahigayonan sa pag-angkon sa ilang bag-ong kahimtang pinaagi sa mga paagi nga gitagana, si Kristo Jesus.

Para sa matinuohong mga Hudiyo, kinsa nailalom sa “balaod sa mga sugo” sulod sa daghang siglo, kini nagpasabot sa paggula gikan sa maong kahikayan ug ngadto kang Kristo. (bersikulo 15). Napamatud-an na pag-ayo nga ang usa ka hingpit nga tawo lamang ang makatuman niining kanhing mga ordinansa ug busa makaani sa yutan-ong mga saad nga nalangkit niini. Si Jesus lamang, nga walay sala, ang nakahimo niini. Iyang gisakripisyo kining yutan-ong mga pribilehiyo, bisan pa niana, aron sa paghatag ug paagi sa pag-ikyas alang sa katawhan, Hudiyo ug Hentil, gikan sa pagkaulipon sa sala ug kamatayon. Busa, pinaagi kang Jesus, “kitang duha [Hudiyo ug Hentil] adunay dalan pinaagi sa usa ka Espiritu ngadto sa Amahan.” — bersikulo 18

Sa atong Yabeng Bersikulo, si Pablo nag-ingon nga ang tanan nga nakasulod niining bag-ong relasyon, bisan unsa pa ang ilang kanhing kahimtang, karon bahin na sa usa ka grupo, “ang panimalay sa Diyos.” Ining simbuliko nga “balay” may sadsaran sini nga “mga apostoles kag mga manalagna, nga si Jesucristo mismo amo ang pangulo nga bato nga pamusod.” (bersikulo 20). Sa dihang mahuman na ang buluhaton sa pagpanukod, nga ang matag miyembro—matag bato—maporma ug mapahiangay sa dapit, kini dili lamang usa ka tinukod, kondili usa ka “balaang templo,” usa ka “puy-anan sa Dios.” (bersikulo 21,22). Gikan niini nga templo, nga nahimutang sa simbolikong Bag-ong Jerusalem, nga ang mga panalangin moagos ngadto sa tanang pamilya sa yuta sa Mesiyanikong gingharian. - Pinadayag 21:1-7,22-24